

Særlig fremtrædende er det Forhold, at det ikke er forbudt Personer, der ikke er i Besiddelse af deres borgerlige Rettigheder, at tage Syge i Kur, saaledes som det vil komme til at gælde for Læger (jfr. § 2, Stk. 2).

Til Slut skal Fakultetet indtrængende gøre opmærksom paa det Ansvar, som Rigsdagen vilde paatage sig, hvis den ved Vedtagelsen af den nuværende Ordlyd af Bestemmelserne i Lovforslaget Kapitel VI bidrog til at give Befolkningen den Opfattelse, at det er forsvarligt, naar Personer uden fyldestgørende Uddannelse tager Syge i Kur, og at dette endda som omtalt kun skulde medføre Ansvar, naar Behandlingen uomtvisteligt havde udsat den syges Helbred for Fare. Det forekommer Fakultetet, at Bestemmelserne i Lovforslagets Kapitel VI er i Strid med de gavnlige og berettigede Bestræbelser i Lovforslagets § 2, Stk. 1 og 6, at enhver, som her i Landet giver sig af med Lægegerning, skal have dygtiggjort sig hertil ved en langvarig Uddannelse, der med Rette er foreslaaet endnu mere omfattende end den, der for Tiden kræves. Paa dette Punkt har de lægevidenskabelige Studerende og den danske Lægestand altid været sig deres Ansvar bevidst. Studieaarene ved Universitetet stiller store Krav til den medicinske Students Flid og Arbejdsevne, og Fakultetet har stadig Lejlighed til at iagttage den store Iver, hvormed Studenter søger at erhverve sig de omfattende Kundskaber og den mangesidige praktiske Færdighed, som er nødvendig for en ansvarsbevidst Læge. Ansvarsfølelsen har desuden ført til, at de fleste efter at have erhvervet Ret til at praktisere ved at bestaa lægevidenskabelig Embedseksamen har søgt fortsat, ofte mangeaarig Uddannelse, og Ansvarsfølelsen har ført de danske Læger til af eget Initiativ at oprette Fortsættelseskursus for praktiserende Læger, uden at dette har voldt det offentlige Udgifter.

Den moderne Lægevidenskab hviler paa mange Generationers gennem Aarhundreder indhøstede Iagttagelser og Erfaringer ved Sygesengen, paa Kendskab til Menneskelegemet og dets Livsytringer og paa uhildede og nøjagtige naturvidenskabelige Undersøgelser. Resultaterne, som ad disse Veje er naaet til Gavn for syge og for Samfundet, behøver Fakultetet ikke at pege paa, da de er saa almenkendte. Det er uforsvarligt at udøve Lægegerning uden grundig Uddannelse, og dette Synspunkt finder ogsaa Udtryk i de strænge Krav til Uddannelse, som Lovforslagets Kapitel I indeholder. Men i Kapitel VI giver Forslaget i direkte Modstrid med dette Synspunkt Tilladelse til, at Personer uden denne Uddannelse behandler syge. For ikke at faa Del i Ansvaret for et saadant kulturelt Tilbageskridt og dets Følger overfor de syge, har Fakultetet ønsket at fremføre de foregaaende Udtalelser angaaende Lovforslagets Kapitel VI.

P. F. V.

S. K j æ r g a a r d,
Dekanus.